

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Dalawampu't Pito

Isa pang Lihim na Panaginip

Jeff Pippenger

2023-12-22

Ang ikalawang panaginip ni Nebuchadnezzar ay nagmamarka sa "panahon ng kawakasan," kung kailan tinawagang lumapit at siyasatin ng dalawang uri ng mga mananamba ang "paglago ng kaalaman" na inalisan ng selyo noong 1798. Si Daniel ay tinukoy rin bilang Belteshazzar, at sa gayo'y kinilala siyang kabilang sa bayan ng tipan ng Diyos, sapagkat sa pananaw ng propesiya, ang pagpapalit ng pangalan ay tanda ng ugnayang tipan. Kinilala ni Nebuchadnezzar na taglay ni Daniel ang presensiya ng Espiritu Santo, at batay sa kanyang nakaraang karanasan kay Daniel, inakala niyang "walang lihim" ang makapagpapabagabag kay Daniel, ngunit ang lihim ng panaginip na ito ay nagpabagabag kay Daniel.

O Belteshazzar, pinuno ng mga salamangkero, sapagkat nalalaman kong ang espiritu ng mga banal na diyos ay nasa iyo, at walang lihim ang nakagugulo sa iyo, ipahayag mo sa akin ang mga pangitain ng aking panaginip na aking nakita, at ang kahulugan nito. Ganito ang mga pangitain ng aking ulo sa aking higaan: nakita ko, at narito, may isang punong-kahoy sa gitna ng lupa, at napakataas ito. Lumago ang punong-kahoy at tumibay, at ang taas nito'y umabot hanggang sa langit, at nakikita ito hanggang sa mga dulo ng buong lupa: Magaganda ang mga dahon nito, at marami ang bunga nito, at dito ay may pagkain para sa lahat: ang mga hayop sa parang ay may lilim sa ilalim nito, at ang mga ibon sa langit ay tumahan sa mga sanga nito, at lahat ng laman ay pinakakain nito. Nakita ko sa mga pangitain ng aking ulo sa aking higaan, at narito, isang bantay, isang banal, ang bumaba mula sa langit; Sumigaw siya nang malakas, at ganito ang sinabi: Putulin ang punong-kahoy, at tabasin ang mga sanga nito, ipagpag ang mga dahon nito, at ikalat ang bunga nito: paalisin ang mga hayop mula sa ilalim nito, at ang mga ibon mula sa mga sanga nito: Gayunma'y iwan ang tuod ng mga ugat nito sa lupa, na may bigkis na bakal at tanso, sa murang damo ng parang; at pabayaan itong mabasa ng hamog ng langit, at ang bahagi nito ay mapasama sa mga hayop sa damo ng lupa: Baguhin ang kanyang puso upang hindi na maging puso ng tao, at bigyan siya ng pusong hayop: at hayaang lumipas sa kanya ang pitong panahon. Ang bagay na ito ay ayon sa pasiya ng mga bantay, at ang kahilingan ay sa pamamagitan ng salita ng mga banal: upang malaman ng mga nabubuhay na ang Kataas-taasan ang naghahari sa kaharian ng mga tao, at ibinibigay niya iyon sa kaninumang naisin niya, at inilalagay niya rito ang pinakahamak sa mga tao. Ang panaginip na ito ay nakita ko, ako, si Haring Nebuchadnezzar. Ngayon ikaw, O Belteshazzar, ipahayag mo ang kahulugan nito, yamang ang lahat ng pantas sa aking kaharian ay hindi makapagpabatid sa akin ng kahulugan: subalit kaya mo; sapagkat ang espiritu ng mga banal na diyos ay nasa iyo. Kung magkagayo'y si Daniel, na ang pangalan ay Belteshazzar, ay natigilan nang isang oras, at ang kanyang mga pag-iisip ay bumagabag sa kanya. Nagsalita ang hari, at sinabi, Belteshazzar, huwag kang mabagabag dahil sa panaginip, ni sa kahulugan nito. Sumagot si Belteshazzar at nagsabi, Panginoon ko, nawa'y sumapit ang panaginip sa mga napopoot sa iyo, at ang kahulugan nito sa iyong mga kaaway. Daniel 4:9-19.

Si Daniel ay "nabagabag" dahil sa panaginip at sa pakahulugan nito, sapagkat nauunawaan niya kung paanong maaaring masaktan ang kalooban ni Nebuchadnezzar dahil sa pakahulugang iyon; ngunit nang hinimok siya ni Nebuchadnezzar na magsalita, nagbigay si Daniel kay Nebuchadnezzar ng babala hinggil sa darating na paghatol. Ang babala hinggil sa darating na paghatol ay sagisag ng babala ng unang anghel na dumating sa panahon ng wakas, noong 1798.

Nang magkagayo'y si Daniel, na ang pangalan ay Belteshazzar, ay natigilan sa loob ng isang oras, at ang kaniyang mga pag-iisip ay bumagabag sa kaniya. Nagsalita ang hari at nagsabi, Belteshazzar, huwag nawang bumagabag sa iyo ang panaginip, ni ang kahulugan nito. Sumagot si Belteshazzar at nagsabi, Panginoon ko, nawa'y ang panaginip ay mapunta sa mga napopoot sa iyo, at ang kahulugan nito ay sa iyong mga kaaway. Daniel 4:19.

Si Daniel ay "natigilan nang isang oras." Ang "oras" na ito ay isa sa limang pagkakataong lumilitaw ang salitang "oras" sa aklat ni Daniel, at hindi ito masusumpungan saanman pa sa Lumang Tipan. Dito, kinakatawan nito ang yugto ng panahon na si Daniel, na kumakatawan sa mga "marurunong" na nakauunawa sa paglago ng kaalaman, ay naghahanda upang ibigay ang babala ng unang anghel, na nag-aanunsyo ng pagbubukas ng mapanuring paghuhukom noong Oktubre 22, 1844. Ang pagpapakahulugan ni Daniel sa panaginip ay naglalaman, hindi lamang ng pahayag ng nalalapit na paghuhukom, kundi pati ng panawagan kay Nebuchadnezzar na tumigil sa pagkakasala, na kumakatawan sa walang-hanggang ebanghelyo ng unang anghel. Ang "oras" ay propetikong matatagpuan sa panahon ng wakas, noong 1798, nang dumating sa kasaysayan ang unang anghel. Dumating sa kasaysayan ang unang anghel noong 1798, sa pagwawakas ng "pitong panahon" ng paghihiganti ng Diyos na ipinataw laban sa hilagang kaharian, na nagsimula noong 723 BK.

Sapagkat ito ang mga araw ng paghihiganti, upang matupad ang lahat ng mga bagay na nasusulat. Ngunit sa aba ng mga nagdadalang-tao at ng mga nagpapasuso sa mga araw na yaon! Sapagkat magkakaroon ng matinding kapighatian sa lupain, at poot laban sa bayang ito. At sila'y mabubuwal sa talim ng tabak, at dadalhing bihag sa lahat ng mga bansa; at ang Jerusalem ay yuyurakan ng mga Hentil, hanggang sa maganap ang mga panahon ng mga Hentil. Lucas 21:22-24.

Si Nebuchadnezzar ay mamumuhay na may puso ng hayop sa loob ng panahon ng paghihiganti ng Diyos, na dinala laban sa hilagang kaharian ng Israel, sapagkat si Nebuchadnezzar ang hari sa hilaga. Tinukoy ni Lucas ang gayon ding panahon bilang "mga panahon" ("mga panahon ng mga Hentil"), sa anyong maramihan, nang kanyang ituro ang wakas ng pagyurak sa Jerusalem.

At sila'y mabubuwal sa talim ng tabak, at dadalhing bilang mga bihag sa lahat ng mga bansa; at ang Jerusalem ay yuyurakan ng mga Hentil, hanggang sa maganap ang mga panahon ng mga Hentil. Lucas 21:24.

Sa Aklat ng Pahayag, ang kapanahunan ng mga Hentil sa pagyurak sa santuwaryo at sa hukbo ay payak na itinukoy bilang isang libo dalawang daan at animnapu't taon, sapagkat ang binibigyang-diin lamang nito ay ang panahon ng pag-uusig ng kapapahan.

Ngunit ang looban na nasa labas ng templo, iwan mo ito, at huwag mo itong sukatin; sapagkat ibinigay ito sa mga Hentil; at ang banal na lunsod ay kanilang yuyurakan sa loob ng apatnapu't dalawang buwan. At ipagkakaloob ko sa aking dalawang saksi ang kapangyarihan, at sila'y magpopropesiya sa loob ng isang libo dalawang daan at animnapung araw, na nakademit ng kayong sako. Pahayag 11:2, 3.

Ang mensaheng babala na ibinigay ni Daniel kay Nebukadnezar ay kumakatawan sa babala ng darating na paghuhukom. Ang pagdating ng naturang mensaheng babala ay sa paraang simboliko'y inilalagay sa 1798, na siyang panahon ng pagdating ng unang anghel upang magbigay-babala tungkol sa nalalapit na paghuhukom na pagsisiyasat. Ang inihulang paghuhukom kay Nebukadnezar ay naganap sa ikalawang paggamit ng salitang "oras" sa ikaapat na kabanata.

Ang lahat ng ito ay nangyari kay haring Nebukadnezar. Pagkaraan ng labindalawang buwan, siya'y naglalakad sa loob ng palasyo ng kaharian ng Babilonia. Nagsalita ang hari at nagsabi, Hindi baga ito ang dakilang Babilonia na aking itinayo para sa bahay ng kaharian sa bisa ng aking kapangyarihan, at sa karangalan ng aking kamahalan? Samantalang ang salita ay nasa bibig pa ng hari, may isang tinig na nagmula sa langit, na nagsasabi, O haring Nebukadnezar, sa iyo ito ay sinasabi; Ang kaharian ay naalis sa iyo. At itataboy ka nila mula sa mga tao, at ang iyong tirahan ay kasama ng mga hayop sa parang: papakainin ka nila ng damo na gaya ng mga baka, at pitong panahon ang lilipas sa iyo, hanggang makilala mo na ang Kataas-taasan ang naghahari sa kaharian ng mga tao, at ibinibigay niya ito sa sinumang kanyang maibigan. Sa oras ding yaon ay natupad ang bagay na yaon kay Nebukadnezar: at siya'y itinaboy mula sa mga tao, at kumain siya ng damo na gaya ng mga baka, at ang kanyang katawan ay nabasa ng hamog ng langit, hanggang sa ang kanyang buhok ay lumago na gaya ng mga balahibo ng agila, at ang kanyang mga kuko na gaya ng mga kuko ng mga ibon. Daniel 4:28-33.

Ang paghuhukom na inihula ay dumating sa mismong "oras" nang itinaas ni Nebukadnezar ang kaniyang puso sa kapalaluan. Ang inihulang pansiyasat na paghuhukom ay dumating nang magsimula ang "oras" ng pansiyasat na paghuhukom ng Diyos.

Ang "oras" ng paghatol ng Diyos noong ika-22 ng Oktubre, 1844, ay nagbunga ng dalawang uri ng mga sumasamba, na inilarawan bilang ang "marurunong" at ang "masama" sa ikalabindalawang kabanata ng Daniel, at na inilarawan din bilang ang "marurunong" o ang "mangmang" sa talinghaga ng sampung dalaga, at na inilarawan din bilang yaong mga inaring-ganap sa pamamagitan ng pananampalataya sa ikalawang kabanata ng Habakuk, na itinambis naman sa mga naghayag ng gayunding likas tulad ng kay Nabucodonosor sa "oras" na dumating ang hatol sa kaniya.

Narito, ang kaluluwa niyang palalo ay hindi matuwid sa kaniya; ngunit ang matuwid ay mabubuhay sa pamamagitan ng kaniyang pananampalataya. Habakkuk 2:4.

Ang dalawang uri sa bawat isa sa tatlong linya ay nahayag nang dumating ang "oras" ng kaniyang paghatol noong ika-22 ng Oktubre, 1844, na siyang kinakatawan ng "oras" ng paghatol ni Nebukadnezar. Ang 1798 ang naging katapusan ng "unang" poot ng "pitong panahon," nang ang kapapahan ay tumigil sa pag-unlad, sapagkat siya ay tumanggap ng isang nakamamatay na sugat.

At gagawin ng hari ayon sa kaniyang kalooban; itataas niya ang kaniyang sarili, at dadakilain niya ang kaniyang sarili higit sa bawat diyos, at magsasalita siya ng mga kamangha-manghang bagay laban sa Diyos ng mga diyos, at magtatagumpay siya hanggang sa matapos ang poot: sapagkat ang itinakda ay magaganap. Daniel 11:36.

Ang 1844 ang wakas ng "huling" poot:

At sinabi niya, Narito, ipaalam ko sa iyo kung ano ang mangyayari sa huling bahagi ng kapootan; sapagkat sa takdang panahon ay darating ang wakas. Daniel 8:19.

Ang unang paggamit ng salitang "hour," sa ikaapat na kabanata ng Daniel, ay kumakatawan sa taong 1798; na siyang wakas ng "una" sa "pitong ulit" ng poot ng Diyos laban sa hilagang kaharian ng Israel; ang pagdating ng mensahe ng unang anghel sa panahon ng kawakasan; at ang wakas ng "pitong ulit" ni Nebukadnezar sa "wakas ng mga araw."

Ang ikalawang paggamit ng salitang "oras" sa ikaapat na kabanata ni Daniel ay kumakatawan sa 1844; na siyang wakas ng "huling" poot ng "pitong panahon" laban sa timugang kaharian ng Juda. Ito rin ang pagdating ng paghuhukom na pagsisiyasat, at ng personal na paghuhukom kay Nebukadnezar.

Tinutukoy ng Kabanata Una ang kasaysayan ng tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok, at tinatandaan nito ang pagpapalakas ng mensahe ng unang anghel noong 11 Agosto 1840. Kinakatawan ng Kabanata Apat ang pagdating ng mensahe ng unang anghel sa panahon ng wakas noong 1798, at ito'y ilalapat sa Kabanata Una. Binibigyang-diin ng Kabanata Apat ang mensahe ng unang anghel at ang babala nito tungkol sa papalapit na paghuhukom, at tinatandaan nito ang 22 Oktubre 1844 at ang pagdating ng mensahe ng ikatlong anghel.

Sama-sama, kinakatawan nila ang pasimula hindi lamang ng Adbentismo kundi maging ng Estados Unidos. Ang mga kabanatang una hanggang ikatlo ay tumatalakay rin sa kasaysayan sa katapusan ng Adbentismo, at sa katapusan ng Estados Unidos. Ang ikalimang kabanata, at ang patotoo ni Belsasar, ay umaayon din sa mga unang tatlong kabanata.

Ang unang kabanata, na kaayon ng ikaapat na kabanata, ay kumakatawan sa kilusan ng unang anghel, at sa kasaysayan noong inalisan ng selyo ang aklat ni Daniel sa panahon ng kawakasan noong 1798. Ang mensaheng inalisan ng selyo noon ay sinasagisag ng pangitaing tungkol sa Ilog Ulai, na kumakatawan sa pagdami ng kaalamang nakapaloob sa mga kabanata pito, walo, at siyam ng Daniel.

Sa ikatlong taon ng paghahari ni haring Belshazzar, isang pangitain ang nahayag sa akin, sa akin nga, kay Daniel, pagkatapos ng unang nahayag sa akin. At nakita ko sa isang pangitain; at nangyari, nang makita ko, na ako'y nasa Shushan sa palasyo, na nasa lalawigan ng Elam; at nakita ko sa isang pangitain, at ako'y nasa tabi ng ilog ng Ulai. Daniel 8:1, 2.

Ang mga Kabanata isa hanggang tatlo, na kaayon ng Kabanata lima, ay kumakatawan sa Kilusan ng Ikatlong Anghel, at sa kasaysayan nang inalisan ng tatak ang Aklat ni Daniel noong 1989. Ang mensaheng naalisan ng tatak noon ay isinasagisag ng pangitain hinggil sa Ilog Hiddekel, na kumakatawan sa paglago ng kaalamang nakapaloob sa mga Kabanata sampu, labing-isa, at

labindalawa.

At nang ikadalawampu't apat na araw ng unang buwan, samantalang ako'y nasa tabi ng malaking ilog, na siyang Hiddekel. Daniel 10:4.

Ipagpapatuloy natin ang ating pagsasaalang-alang hinggil sa angkan nina Nebuchadnezzar at Belshazzar sa susunod na artikulo.

Kailangan ang higit na masusing pag-aaral ng Salita ng Diyos. Lalo na ang aklat ni Daniel at ang Apocalipsis ay nararapat bigyan ng pansin sa antas na hindi pa naganap kailanman sa kasaysayan ng ating gawain. Maaaring mas kaunti ang ating sasabihin sa ilang aspekto hinggil sa kapangyarihang Romano at sa Papasiya, ngunit nararapat nating itawag ang pansin sa mga sinulat ng mga propeta at ng mga apostol sa ilalim ng inspirasyon ng Espiritu ng Diyos. Gayon hinubog ng Banal na Espiritu ang mga bagay-bagay, maging sa pagkakaloob ng propesiya at sa mga kaganapang inilalarawan, upang ituro na ang taong kasangkapan ay dapat ipanatiling nakalingid, nakatago kay Cristo, at ang Panginoong Diyos ng langit at ang Kanyang kautusan ang siyang dapat dakilain.

Basahin ang aklat ni Daniel. Balik-tanawin, isa-isa, ang kasaysayan ng mga kahariang inilarawan doon. Masdan ang mga estadista, ang mga kapulungan, ang makapangyarihang mga hukbo, at tingnan kung paanong kumilos ang Diyos upang ibaba ang kapalaluan ng mga tao at ilugmok sa alabok ang kaluwalhatian ng tao. Ang Diyos lamang ang ipinakikitang dakila. Sa pangitain ng propeta ay nakikita Siyang ibinabagsak ang isang makapangyarihang pinuno at nagtatalaga ng panibago. Ipinahahayag Siya bilang Hari ng sansinukob, na malapit nang itatag ang Kanyang walang hanggang kaharian—ang Matanda sa mga Araw, ang Diyos na buhay, ang Bukal ng lahat ng karunungan, ang Namumuno sa kasalukuyan, ang Nagpapahayag ng hinaharap. Basahin at unawain kung gaano kadukha, kahina, kaikli ang buhay, kadalang maligaw, at kung gaano makasalanan ang tao kapag itinataas niya ang kanyang kaluluwa sa kawalang-kabuluhan.

Sa pamamagitan ni Isaias, itinuturo tayo ng Espiritu Santo sa Diyos, ang buhay na Diyos, bilang pangunahing tuon ng ating pansin—sa Diyos ayon sa pagkakahayag kay Cristo. “Sa atin ay ipinanganak ang isang bata, sa atin ay ibinigay ang isang anak: at ang pamamahala ay maaatang sa Kaniyang balikat: at ang Kaniyang pangalan ay tatawaging Kamangha-mangha, Tagapayo, Makapangyarihang Diyos, Walang-hanggang Ama, Prinsipe ng Kapayapaan” [Isaias 9:6].

Ang liwanag na tuwirang tinanggap ni Daniel mula sa Diyos ay ibinigay lalo na para sa mga huling araw na ito. Ang mga pangitaing nakita niya sa mga pampang ng Ulai at ng Hiddekel, ang mga dakilang ilog ng Shinar, ay ngayo’y natutupad, at di maglalaon ay magaganap na ang lahat ng mga pangyayaring ipinagpauna.

"Isaalang-alang ang mga kalagayan ng bansang Hudyo noong ibinigay ang mga propesiya ni Daniel. Ang mga Israelita ay nasa pagkabihag; ang kanilang templo ay nawasak, at itinigil ang paglilingkod sa templo. Ang kanilang relihiyon ay nakasentro sa mga seremonya ng sistemang sakripisyal. Ginawa nilang lubhang mahalaga ang panlabas na mga anyo, samantalang nawala sa kanila ang diwa ng tunay na pagsamba. Ang kanilang mga paglilingkod ay nadungisan ng

mga tradisyon at mga gawi ng paganismo, at sa pagtupad ng mga ritwal ng paghahandog ay hindi sila tumingin lampas sa anino tungo sa katunayan. Hindi nila nakilala si Cristo, ang tunay na handog para sa mga kasalanan ng mga tao. Kumilos ang Panginoon upang dalhin ang bayan sa pagkabihag, at upang ipatigil ang mga paglilingkod sa templo, upang ang mga panlabas na seremonya ay huwag maging kabuuan ng kanilang relihiyon. Ang kanilang mga simulain at mga gawi ay kailangang dalisayin mula sa paganismo. Huminto ang paglilingkod na ritwal upang muling maipanumbalik ang paglilingkod ng puso. Inalis ang panlabas na kaluwalhatian upang maihayag ang espirituwal." Manuscript Releases, tomo 16, 333, 334.